

Начелнику Општине Невесиње
Миленку Авдаловићу

Господине начелниче,

Браћо Херцеговци и сестре Херцеговке, дични Срби, помаже Бог!

Упућујемо вам најсрдачније поздраве из „далеког“ Ниша, центра Југоисточне Србије! Далеког у километрима, али најближег у разумевању заједничке патње и страдања, али и јуначке борбе, слободарског духа и пркоса који нас све краси! Историјске и географске околности су нам намениле сличну судбину, да будемо на ветрометини путева и притиснути између моћних царстава и љутих непријатеља.

Српски народ плаћао је најскупљу цену за слободу у својој историји! Док су се велике силе отимале за свако парче територије, не гледајући на етничке прилике и жеље становништва, у нашој Херцеговини букнуо је пламен слободе, али и борбе за социјалну правду и достојанство слободног човека, поноситог српског сељака.

Ко би уопште могао и да наслути да ће испаљени метак у удаљеној и тада мало познатој Херцеговини изазвати потрес у читавом свету! На овај дан, пре 149 година, наши преци, родољуби, слабо наоружани сународници ударили су голим грудима и храбрим срцем на моћну империју која се и даље простирала на три континента. Несаломиви дух херцеговачких устаника уздрмао је Османско царство, што је довело до велике Источне кризе, тешког поремећаја у међународним односима и политици. Срби су тада тражили тако мало, само слободу и правду, али им велике силе то нису желеле дати. Битнија су била вештачка прекрајања граница и отимање ресурса и зато је наш народ трпео последице нове окупације својих земаља, која ће трајати наредне четири деценије. Иако Невесињска пушка није донела толико жељену независност, она је прерасла у симбол који не може да угаси ни једна политика нити тешко време. Буктиња слободарске Херцеговине помогла је Кнежевини Србији да ослободи део југоисточне Србије, да ослободи наш Ниш па све до Врања и зато смо вам вечно захвални и због тога вас држимо у својим срцима и на својим душама као најближу браћу и највеће родољубе.

Величина једног народа огледа се и у односу према прецима. Зато је данашње време, време српског окупљања и саборовања, прави тренутак да се сетимо

дивјунака Невесиња и целе Херцеговине, добро упамтимо њихова дела и имена и са таквим наслеђем изађемо пред моћнике данашњице поносни на своје претке и спремни да своју будућност још једном узмемо у своје руке. Само на тај начин, заједно и братски можемо дочекати наредну годину и сто педесету годишњицу Невесињске пушке, када ћемо поносно стати пред наше претке, али и нашу децу и у величанственом сабрању послати поруку мира, која ће одјекивати у вечности!

Поштовани начелниче,

Собзиром да сте позвали да Вашој и нашој свечаности присуствујемо као делегација СУБНОР-а југоисточне Србије у саставу проф. Мирољуб Стојчић, председник скупштине СУБНОР-а Србије, мр Зорал Лубура, бригадни генерал у пензији, председник СУБНОР-а Србије Града Врања и члан председништва СУБНОР-а Србије и Анђелко Милићевић, пуковник у пензији, председник СУБНОР-а Србије Града Ниша и члан председништва СУБНОР-а Србије, а да из оправданих разлога нисмо били у прилици да присуствујемо овом, за српски народ са једне и друге стране Дрине, значајном историјском догађају, срдечно Вас поздрављамо са жељом да идуће године када обележавамо 150 година „Невесињске пушке“ буде свесрпски сабор а да дично Невесиње буде центар српског света, јединства и заједништва.

Живела Србија! Живела Република Српска! Живео српски народ!

Ниш, 8.7.2024.
По Ивањдану

Анђелко Милићевић, пуковник у пензији,
председник СУБНОР-а Србије Града Ниша
и члан председништва СУБНОР-а Србије